

عنوان مقاله:

مکانیزم های پیشگیری از جرایم مواد مخدر و روان گردان و تاثیر آن بر امنیت در نظام کیفری ایران

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی افق های نوین در علوم انسانی، اقتصاد، کارآفرینی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسنده:

سارا کارگردهر - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی دانشگاه شمال

خلاصه مقاله:

محور اصلی چالش های اجتماعی فراروی پیشگیری در حوزه مواد مخدر و روان گردان، بین بخش بودن آنها است. این وصف همزمانسبب نفی رویکرد یکسونگر از یک سو و اقتباس یک سیاست پیشگیری کلان گر از سوی دیگر می شود پاسخ مناسب به پرسش های فلسفی-مدیریتی در تعامل بقا این پدیده، از جمله ضرورت های جاری در حوزه پیشگیری است. هرگونه عدم پاسخ یا پاسخ نامناسب جز به معنای نابسامانی اجرا نخواهد بود. اسناد بین المللی ضمن تایید چند وجهی بودن این پدیده بر تعامل بین المللی و منطقه ای و ملی منسجم در اینحوزه تاکید نموده اند. توجه به وجوه متنوع این پدیده در کشور ما سابقه طولانی دارد و سیاستی که تاکنون در این زمینه پیش رو داشته ایم، پیش بینی سازوکار همکاری بین سازمانی اغلب از نوع دولتی بوده است. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی و از اواخر دهه ۷۰ به دلایل خاصجنبه کیفری پدیده مواد مخدر و روان گردان برجسته تر و از اواخر دهه ۸۰، زمینه بررسی و تجدیدنظر در سیاست ها با هدف متناسب سازی آن با تحولات جدید فراهم و در این رویکرد، مقوله پیشگیری نیز مورد توجه قرار گرفت. تمرکزگرایی، پذیرش تلفیق قوا در قلمرو اجرا و قضا، ایجاد ساختاری متمرکز مرکب از ارگان های قضائی، اداری، انتظامی از ویژگی های مهم رویکرد جدید، در قلمرو کلی مواد مخدر و روان گردان، و نیز حوزه خاص پیشگیری می باشد. تدوین روشن و غیرمبهم نظام تعامل و همکاری بین دستگاه های دولتی از یک سو و دولت با مردم و سازمان های غیردولتی از سوی دیگر از حیث قلمرو صلاحیت، نحوه مداخله و نظارت دولت، نحوه دریافت کمک دولتی و بین المللی و ..... از جمله اقداماتی است که برای پیشبرد اهداف پیشگیرانه، باید در دستور کار قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

مواد مخدر، مواد روانگردان، پیشگیری، ساختار، همکاری بین المللی و ملی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1992693>

